

Hans Majestæt henvender sig til de fortrinligste, bedste Raadgivere, som han er istand til at finde, og det er Mænd, som man ellers vilde have Tillid til, og som man ellers kunde ønske at arbejde sammen med, men som finde det i Landets Interesse at stande tidligere, end de cerede Forslagsstillere ønske, saa er man jo strax i Conflict med den nye Regjering (Modsigelse), jo, det er ufejlbarligt. Thinget har henvendt sig til Hans Majestæt med Bøn om, at vi maage blive saa længe sammen, indtil Thingets Arbejder ere tilende, Hans Majestæt danner en Regjering, som ikke synes derom, og altsaa maa der strax opstaae en Mistillid, en Krig med Regjeringen. Det er neppe Meningen, men det vil aabenbart blive Tilfældet, og kan efter min Mening umuligt blive andet. Den Indflydelse, som man her vil gjøre gjældende overfor Hans Majestæt i Anledning af det Ministerkifte, der nu er indtraadt, dette Skridt kalder jeg, om ikke uconstitutionelt, saa vil jeg dog sige paa Daanf, at det er urigtigt, og jeg seer i Sandhed ikke, at vi vinde det Allermindste ved at gaae til Hans Majestæt og fortælle ham, at vi ønske at blive fiddende længere sammen. Det er Noget, der saavel i formel som i retlig Henseende aldeles ikke vedkommer os at bede om. Kongen vælger sine Raadgivere, de komme til Thinget, og vi maage da see at komme ud af det med dem og de med os, som vi bedst kunne; men vi skulle ikke foregive, hvad der skal skee, thi det have vi ikke at bestille med. Naar Regjeringen staaer ligeoverfor os, saa kunne vi blive enige eller uenige med den og vedtage en Adresse eller et Mistillidsvotum til Regjeringen; men det er urigtigt, at vi ville begynde med at indblande os i denne Bestræbelse hos Hans Majestæt for at faae sig en ny Regjering valgt. Der — mener jeg — at vi kunne holde os rolige; Landet er jo ikke særligt i Fare, ellers vilde der have dannet sig Belfærdsudvalg. (En Stemme: Det har der dannet sig!). Ja, det veed jeg ikke Noget om; jeg har vel hørt, at Medlemmer fra Maribo og Svendborg Amtet have Tilbøielighed til at ville ind i et slikt Udvalg, men det forekommer mig ikke at være saa ganske nødvendigt. I hvert Fald, da det naturligviis er haabløst

ligeoverfor de Herrer, som ere saa fiffre i deres Sag, og som have indskrænket Antallet af Navneopraabene ved forud at opgive deres Adresse, saa at man altsaa veed, hvor man kan finde de 55 Mænd, der saaledes have afgjort Sagen, og da det selvsagt er fuldstændig unyttigt at tale derom, saa skal jeg tie stille.

Sall: Jeg havde ikke tænkt paa at tage Ordet om denne Sag, og jeg skulde heller ikke have gjort det, dersom ikke det cerede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) havde ytret, at de, der sidst stemte med Ministeriet og imod det Fleertal, som afgjorde Sagen, skulde, naar de ikke sluttede sig til denne Adresse, gjøre sig skyldige i en Utaknemmighed imod Fleertallet. Hvad Synd man nu end iøvrigt kan gjøre sig skyldig i her i Salen, vil jeg dog sige, at jeg gjerne vil undgaae den at gjøre mig skyldig i Utaknemmighed, og ligesom jeg ikke ønsker at staae i Gjæld til Noget, vil jeg heller ikke paa nogen Maade staae i nogen Taknemmighedsgjæld til det omtalte Fleertal. Jeg vil derfor søge, om ikke at afbetale Gjælden — efter min Mening er der ingen Gjæld tilstede — saa dog at paavise, at der i Virkeligheden ikke er Skygge af eller Tale om Noget, som kan have Eighed af Krav paa Taknemmighed fra vor Side. Den cerede Ordfører for Forslagsstillerne (S. A. Hansen) begyndte med en Forudsætning; der var forøvrigt mange Forudsætninger, men den første, han talte om, var, at Alle maatte være enige i Dnsket om, at man ved en frugtbar Samvirken mellem Regjeringen og Rigsdagen kunde komme til en snarlig Løsning af de fleste af de foreliggende Lovarbejder. Dette var hans Forudsætning, og ingen Forudsætning kan være solidere og fiffre end denne; thi Alle ere eller maage være enige om at ønske dette; men det er ikke det, hvorom Talen er. Talen er om en Enighed med Hensyn til at ifklæde dette Dnske Formen af en Adresse til Hans Majestæt Kongen og om overhovedet at gjøre det Skridt paa den Maade og i den Form, som er foreslaaet, og jeg kommer da til det Første, som jeg mener maa være afgjørende